Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Houstrup, Jens Christian

Titel: BREV TIL: Nicolaysen, Vilhelm Bernhoft FRA: Houstrup, Jens Christian (1873-02-24)

Citation: Houstrup, Jens Christian : ”BREV TIL: Nicolaysen, Vilhelm Bernhoft FRA: Houstrup, Jens Christian (1873-02-24)”, i *Breve fra og til C. Hostrup*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 563. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001987109-000-shoot-L0019871090000181.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til C. Hostrup

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Houstrup, Jens Christian , *Breve fra og til C. Hostrup,*

C. Hostrup til V. Nicolaysen.
Hillerød. 24. Febr. 1873

Kjære Nicolaysen !

Du skal dog vide, at jeg er levende og rask (efter en lang Sygdom), og at vi den 9de i denne Maaned fik en lille Datter, som har bragt nyt Liv med Lys og Glæde til vort Hus, saa vi er efter en tung Sorg ifærd med at blive unge igjen. Jeg veed af et Brev fra Ludvig Mynster, at du og dine i Sommer havde det godt, men Tavsheden imellem os har rigtignok denne Gang varet saa længe, at jeg ikke længer veed, hvad du er, og s. 564om jeg maaske degraderer dig ved endnu at kalde dig Fuldmægtig udenpaa Brevet. Sidste Gang kan jeg nok huske, du var constitueret Byfoged eller noget saadant.

Blandt gammelt Nyt veed du maaske, at jeg hernede gjorde et Forsøg paa at indtage en Mellemstilling i den Bjørnsonske Sag, ikke fordi jeg var enig med Bjørnson, men fordi jeg var uenig med de kjøbenhavnske Hovedblade og misbilligede den Maade, hvorpaa Sagen blev taget. Jeg tror ikke paa Tydskernes Forsonlighed, uden hvilken vores bliver meningsløs, men skjøndt jeg, som du veed, ikke kjender Bjørnson nærmere, tror jeg paa hans gode Villie og Kjærlighed til Norden. Mit Skriveri i denne Anledning indbragte mig adskillige Grovheder, men ogsaa et Par Opmuntringer fra Fyn og Jylland, hvori der blev mig berettet, at naar man spurgte Folk, om de holdt med Ploug eller Bjørnson, saa svarede de: vi holder med Hostrup. Jeg tror nu nok, at Tiden er løbet fra min kjære Ploug, og skjøndt jeg ikke egentlig har sluttet mig til «det forenede Venstre» hernede, at det har Noget, som skal frem, og som de National-Liberale ikke kan kvæle.

Et nyt stort Stykke af en Student v. d. Recke her fra Frederiksborg «Bertran de Born» gjør megen Lykke, men har ikke meget at betyde i poetisk Henseende. Vi hernede samle Kræfter til en ny Digtning og leve i Mellemtiden af det Gamle og af Norge, men jeg har det Haab, at det kommer s. 565ogsaa her igjen, og at det ikke skal vare saa meget længe. Thi der er nu et aandeligt Røre i Landbefolkningen, som der ganske vist aldrig har været før, og hvor meget skjævt der kan komme frem under Udviklingen (i Labansaarene), er jeg dog vis paa, at der er en sund og god Kjærne.

Gjertsens smukke Tale for Danmark ved den nordiske Højtid har det glædet mig at læse i «Fædrelandet».

Forrige Vinter fik jeg et venligt og fornøjeligt Brev fra Richardt Petersen i Anledning af, at han med sine Børn havde været henne at see «Gjenboerne», dengang Mantzius gjæstede Norge. Jeg var syg den Gang og fik dog strax Lyst til at svare, men blev lammet af, at jeg kun vidste, at han boede i et Fængsel, som «Inspektør», «Direktør» — eller hvad? —jeg kjendte ikke hans Titulatur, og nu vil jeg bede dig besørge indlagte Brev til ham, og vil du saa hilse din Hustru og gode norske Venner hjerteligt fra

din
C. Hostrup.